

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Meščanje ljubljanski!

Naši kandidatje za volitve v mestni zbor so:

V II. razredu:

Gospod **dr. Hinko Dolenc**, c. kr. sodnijski pristav.
Gospod **Miroslav Križnar**, c. kr. profesor.
Gospod **Alfred Ledenik**, trgovec.
Gospod **dr. Fran Papež**, odvetnik.

Gospod **Fran Šuklje**, c. kr. profesor.
Gospod **Josip Tomek**, civ. inženir in graščak.
Gospod **Fran Žužek**, c. kr. inženir.

V I. razredu:

Gospod **Fran Kolman**, hišni posestnik in trgovec.
Gospod **Ivan Murnik**, tajnik trgovinske in obrtnijske zbornice. itd.

Gospod **Mihael Pakič**, hišni posestnik, trgovec itd.

Gospod **Fran Ravnihar**, deželni blagajnik in hišni posestnik.

Narodni centralni volilni odbor.

Razmere v Srbiji.

V Belemgradu 10. aprila.

Odkar je pri nas prišlo ministerstvo Piročanac na krmilo, postaje protislovje mej vlado in opozicijo dan na dan ostreje in razmere, ki so vsled tega pri nas nastale, neso več vsakdnevne. Mej vlado in opozicijo bje se boj za obstanek, odjenjati ne more ni jeden ni drugi, in borba zavzema čim dalje večje in ozbilnejše dimenzije. Ministerstvo Piročanac pomika se z občudovanja vredno doslednostjo po gladkem potu navzdol in vidno je, da mu je glavna briga, vzdržati se, kakor dolgo možno, naj stane, kolikor hoče in da mu v to svrhu godé vsaka, še tako slaba, nepravilna in nezakonita sredstva.

Včerajsnja konsekracija novega metropolita Teodozija Mraovića v Karlovcih mora se tudi tolmačiti samo v tem smislu, in s tem dogodkom pre-rezan je prt mej vlado in opozicijo za vselej. Tako pa je moralo priti. Vlada je boj z narodno cerkvijo tako rekoč s trte zvila. Boj ni imel nikdar verskega značaja, ampak imel je vsegdar le posvetno

politično barvo. S početka šlo je le za to, Ristiću, ki je in ostane najduhovitejši mož v Srbiji in zaradi tega in zaradi izredne svoje priljubljenosti najnevarniši nasprotnik sedanje, nikakor v duhu naroda delujoče vlade, odvzeti prijatelja in zaveznika. Res odstranili so metropolita Mihaela, trosivši o njem vesti v svet, katerih vsaj pri nas nikdo ne veruje. To je bila očita krivica, katero so hoteli zakriti s sumničanjem in neresnicami. Da je ostalo pri tem, bi se bilo morebiti vse prav mirno razmotalo, kajti liberalci, tedaj jedini pravi pristaši metropolita, bili so še neznatni, radikaleci pa so obnašali se apatično in tudi duhovščina bila bi se pomirila. A pri tem vlada ni ostala, temveč, hoteča zadati udarec vsej duhovščini, uvela je nove cerkvene zakone in s tem je z malimi izjemami tirala duhovščino v nasprotni tabor. V istini z malimi izjemami, kajti le malo število slavohlepnežev prestopilo je na stran vlade in ti le v nadi na lepo karijero. Z novimi cerkvenimi zakoni nakopala si je vlada tudi sovraštvo radikalcev, katerim nikakor ne more biti po volji, da bi bila duhovščina popolnem zavisna od vlade. Novim

cerkvenim zakonom nasproti postavile so se vse vladi protivne stranke, osobito pa škofje ob rob in nekaj časa kazalo je, da bode vlada podlegla. V svojej zadregi iskala je pomoči izven Srbije, najprej pri patrijarhu v Carigradu, a ko ta ni bil na službo, pri ogerskem patrijarhu Angeliću. Slednji je sicer v svojem glasilu često poudarjal, da se ne strinja s postopanjem srbske vlade v cerkvenem vprašanju, a naučni minister Novaković moral mu je vsekako s prepričevalnimi razlogi priti do živega, in kar se o tem govori in čuje, bode razmerje le še bolj poostrilo in duhove še bolj razplamtelo. V krogih opozicije se vedno odločneje snuje upor proti vladi in kjer ne pomaga noben dokaz več, poprime se za orožje. Povoda k temu pa ne manjka. Tak povod bil je popisovanje živine; naši seljaki ne puste popisovati svoje živine, češ, da se to zgodi zaradi novega davka. V Poreči v Požarevaškem okraji bila je krvava praska mej žandarji, spremlja-jočimi popisovalno komisijo, in upornimi seljaki, v Grilači pa je bil pravi pravcati boj, pri katerem je bilo na obeh straneh veliko ranjenih in več mrtvih.

LISTEK.

Stotnikova hči.

(Roman A. S. Puškina, poslovenil —r.)

(Dalje.)

II. Poglavlje.

Kažipot.

Moja premišljevanja pa potu neso bila prijetna. Moja izguba po tedanjih razmerah ni bila majhne važnosti. V svojem srci sem čutil, da je moje ravnanje v Simbirskej gostilnici bilo neumno, in sem kriv pred Saveljičem. Vse to me je mučilo. Starec je mračnega obraza sedel na kozlu, proč obrnen in nem; le včasih je zamolklo vzdihnil. Jaz sem se vse-kako hotel pomiriti z njim, a nesem znal, kako začeti. Naposled rekel sem mu:

— No, no Saveljič! pomiriva se, jaz sem kriv; sam spoznam, da sem kriv. Včera sem neumno ravnal, brez uzroka sem te razžalil. Obljubujem ti, obnašati se umneje, in te vedno ubogati. Ne, ne jezi se, pomiriva se.

— Oh, ljubi moj, Peter Andrejič! odgovoril

je in globoko vzdihnil. Sam na se sem jezen; sam sem vsega kriv. Čemu sem pustil tebe samega v gostilnici! Kaj se če? Greh sem storil: šel sem k mežnarici, da vidim kumo. Prislovica pravi: šel je k kumu, a prišel je v ječo. To je beda! Kako se za-morem zdaj pokazati pred oči gospôdi? Kaj poreko, kadar zvedo, da dete pijančuje in igra?

Da bi potolažil ubogega Saveljiča obljubil sem mu, da brez njegovega dovoljenja ne potrošim niti kopejke. Sedaj se je malo pomiril, dasi je še vedno poredkoma mrmral sam seboj: „Sto rubljev, to ni majhna stvar!“

Približal sem se mestu mojega naznanja. Okrog mene razprostirale so se tužne pustinje, pretrgane s holmi in propadi, pokrite s snegom. Solnce je zahajalo. Voz premikal se je po ozkem potu, ali bolje po sledu, ki so ga bile naredile kmetske sani. Kar jame voznik ozirati se v stran, in naposled snel je kapo z glave in obrnil se k meni rekoč:

— Gospod, ne ukažeš li vrniti se?

— Čemu to?

— Kaže slabo vreme: veter se polagoma vzdiguje; glej, kako pometa prah.

— Kaj je to hudega?

— Ali vidiš, kaj je tam le?

(Voznik pokazal je z bičem na vzhod.)

— Jaz ničesar ne vidim razen bele stepe in jasne neba.

— A tam le . . . tam le oni oblaček.

In res zagledal sem na nebu beli oblaček, kateri sem imel za oddaljeni holm. Voznik mi je po-jasnil, da ta oblaček naznanuje burjo.

Večkrat sem že čul o tamošnjih zametih, da zamedó cele vozove. Saveljič mi je tudi svetoval vrniti se. A meni se je veter zdel le slab: upal sem, da še za časa pridemo do prve postaje, in velel sem hitreje voziti.

Voznik je pognal in oziral se vedno na vzhod. Začel je padati droben sneg, ki je bil vedno gostejši in debelejši. V trenutku sprijelo se je temno nebo s sneženim morjem. Vse je minulo.

— No, gospod, zakričal je voznik: gorje, burja! . . .

Pogledal sem iz voza: okrog in okrog bil je mrak in vihar. Veter tulil je tako divje, da se je slišalo, kakor bi vriskal kak človek; sneg je zasipal mene in Saveljiča; konji stopali so počasi dalje, kmalu so pa obstali.

Povsod, v vsakem vprašanji kaže se globoko uko-reninjeno nasprotstvo proti vladi, katere položaj ni nikakor sijajen. Konsekracija v Karlovcih ne po-meni uspeha za vlado, saj tukaj je tako ne tolma-čimo, temveč baš nasprotno, ta slavnostni dogodek razjaril je javno mnenje.

Bomo videli, kdaj bodo razpisane volitve za veliko skupščino in kaj bode slednja novega prinesla.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. aprila.

V soboto pričelo se je v **državni zbor-nici** obravnavanje najvažnejše predloge vsega za-sedanja, namreč šolske novele. S to sejo pričel se je hudi boj za šolsko reformo, ki bo trajal ne-določeno število dni in bo v marsikaterem slučaju jako buren. Zoper novelo oddanih je bilo od leve 313 peticij raznih občin in nemško-nacionalnih društev; nasproti pa govori 974 peticij glasno do volj za potrebo šolske reforme. Poročevalec večine, poslanec Lienbacher odstopil je od svojega uvod-nega govora, kačoč na tiskano poročilo, zato je pa poročevalec manjšine, dvorni svetnik Beer, govoril bolj obširno. Dalje so še govorili v tej seji po-slanci: Hallwich, Tilser proti, in Rieger, Clam-Martinic za predlogo.

Odsek za preiskovanje Kaminskijeve zadeve ni našel nobenega povoda kazensko postopati proti ka-teremu; kakor se čuje, bode se ta odsek obu-stavil.

Gospodarski odsek je sklenil v petek, da bode posvetovanje o postavi, zadevajoči praznovanje ob nedeljah in delalno dobo mladih delavcev in delavk v rudnikih za toliko časa preložil, dokler o njej ne sklepa obrtni odsek. Po daljši debati oddala se je postava v obravnavanje polodseku, obstoječemu iz poslancev: vitez Chlumecy, vitez Sochor, grof Wurmband, Klucki in Šindler.

Vizitica države.

V **Črnogoro** je prišel ruski general knez Kutusov kot izredni poslanec, ki ima kuezu Ni-kiti naznauiti kronanje carjevo ter ga povabiti k slavnostim tega čina. — Četa 500 Črnogorcev-pro-stovoljcev pod vodstvom stotnika Lazareviča na-menila se je proti Albancem in že odšla iz Cetinja. Posadka v Podgorici pomnožila se je z dvema ba-taljonoma.

Iz kraljevine **srbske** poroča se o nadaljnem razvoju cerkvenega razpora, da je izvolila synoda arhimandrita Nestorja za škofa užiškega. Škofa iz Negotina in Šabaca, katerih pri seji ni bilo na-vzočnih, kaznovana sta z denarnimi globami po 2000 frankov. V prihodnji seji, ako se ne pokorita, se bode izrekla njuna odstavka in synoda bode takoj potem volila jima naslednika. V nedeljo je škof temešvarski posvetil novega škofa Nestora za Užico. Metropolit Theodorij odkazal je, v sporazumljenji s srbsko vlado, doslej odstavljenim cerkvenim do-stojanstvenikom samostane za njihovo bodoče bivanje. Razmetropolit Mihael izrazil je željo, da hoče za nekaj časa iti v inozemstvo, kar se mu je tudi do-volilo. Podal se bode najbrž v Kijev, Moskvo in Petrograd. — Kralj Milan podal se bode te dni na potovanje po deželi; obiskal bode na tem potu tudi

Takovo, kjer je pred 68 leti vzplamtel prvi ustanek pod Milošem, in pa drugo stolnico srbsko, Kragu-jevac.

Bulgarski knez Aleksander mudil se bode na svojem potovanji tudi v Carigradu. Posebna la-dija sultanova bode ga šla v Varno vzprejemati. Pri u-hodu v Bospor vzprejel ga bode veliki ceremonijar Munir Bey, kateri ga bode spremljal v kijosk na azijs-ke strani, kateri je nalašč prirejen za kneza, in potem ga bode peljal k sultanu, kateri bode gostu na čast napravil diner. Dan po svojem prihodu vzpre-jemal bode knez Aleksander turške ministre in po-slanike z njihovimi dragomani ter bode vračal obi-ske poslanikov; kmalu potem se odpelje dalje na Grško.

Ruski listi prinašajo zanimljive vesti o po-litičnem položaji srednje Azije. Iz njih se razvidi, da se Anglija močno trudi utrditi svoje stališče v Aziji nasproti Rusiji in da je v to svrhu že pridobi-la si emira v Afganistanu, Abdurrahman-kana, ki je dolgo vrsto let užival v Teškendu rusko pokoj-nino in kojega so imeli Angleži, ko je ob zadnji vojni v Afganistanu nepričakovano nastopil kot pre-tendent prestola, za ruskega sela. Zdaj pa je stvar ravno narobe. Abdurrahman pozabil je po polnem ru-sko gostoljubnost ter se kaže očtno nasprotnikom Rusije ter privržencem Anglije. Sklical je bil nam-reč pred nedavnim v Dželabadu nekaj parlament, kjer se je sešlo kakih 400 mogotcev, ter je ondu dejal v svojem nagovoru: Afganistan pozna zdaj samo jednega sovraga, in to je Rus, ki stoji že ob reki Amu Darja, katero pa ne sme prestopiti, in če bode on (emir) postavil se mu nasproti s svojimi vojaci, mej tem ko mu bodo vojska „prijateljice in zaveznice, cesarice indijske“ stala ob strani za re-servo... Dasi so te besede zelo pretirane, po obi-čajni orijentalcev, pomeni vendar ta slovesna izjava, da hoče tudi Gladstone-jeva vlada nadaljevati v Aziji politiko Disraelijevo ter na tihem delovati in podpirati proti Rusiji.

Dopisi.

Iz Rudolfovega 14. aprila. [Izv. dop.] Čitateljem „Slov. Naroda“ je znano, kako je bil ravnatelj novomeške gimnazije gosp. Fischer opo-zorjen, da naj se opraviči in pové, ali res proti-postavno učence psuje in hoče polagoma višjo gimna-zijo odpraviti. Gospod ravnatelj se za opozorjenje ne zmeni — molči, — in mi to tihoto dobro raz-umemo.

Vsakdo mora, posebno pa mož, kateri se bavi z inteligencijo, energično postopati proti vsakej ne-resnici, katera se skuša ugnezditi pri njegovem imenu, bodi si na ta ali oni način. Resnica se ve da, ker je vedno obstoječa, se pobiti ne dá in tudi zagrniti ne s kakim pokrivalom. — Dejanje go-spoda ravnatelja Fischerja nam je tedaj popol-nem jasno; — mož stanuje sedaj „in der Sack-gasse“.

Pri tej priliki opozorimo naše mestne očete in one gospode, katerim je na našej mladeži in dolenskej metropoli še kaj ležeče, na svetopisem-ske besede: „Ko so ljudje spali, prišel je h... in vrgel luliko mej pšenico“. Gospodje, kočevska

lulika je blizu! — Zadnje dni poskušal je neki tu-kajšnji profesor nemško laške krvi ustanoviti društvo za otročji vrt, bolje rečeno filijalo nemškega „Schul-vereina“. V tej filijali se bo cepil novomeškim otro-kom brez razločka, elegantnim in siromašnim, nemški duh. Čaka te tedaj velika sreča Novo-Mesto! Go-spod „filialwachtmeister“, ali kakor se že imenuje, je tako srečen učenik, da ima „dvojk“ na prodaj v jako ozbilnej meri. In glejte, ta dvojčna ozbilnost ni samo nesreča ubogim dijakom, — marveč velika sreča njegova, kajti vsak oče, kateri ima sina v šoli, upiše se pri prvi ataki kar ex officio v to društvo. Kakor hitro bo mogel, registriramo te plahe očete, da jim ves dolenski svet hozano, čast in hvalo poje.

Iz Rudolfovega 14. aprila. [Izv. dop.] Grozen dogodek, kateri se posebno mej odrasčenimi kmetijskimi fanti le prepogosto ponavlja in ki se vedno brezuspešno graja, prigodil se je včeraj na Derski poleg Rudolfovega. Bil je namreč tepež. Pre-tečeni teden bil je tukaj vojaški nabor. Kakor obi-čajno, so jednake dneve fantje na vso moč korajžni, večkrat celo odveč. Velikokrat se o taci slučajih po-leg vednega zopernega razsajanja godé tudi druge nerodnosti. Pa kaj tacega se menda vendar red-kokje prigodi, kar se je pretečeni petek tukaj. Trije fantje „rekrutje“ z Vavtovasi šli so mirno poječ svojo pot v Rudolfovo k vojaškemu naboru. Bili so vsi trije čisto trezni, ter so veseli slovenske pesni krožili. V Klanci pod Dersko pride jim šest pijanih kočevskih korenjakov nasproti. Ti jamejo našim fantom zabavljati. Kočevjarji vračali so se že domov iz Rudolfovega. Izmej teh jeden reče: Kaj zabavljate „kranjske plojdre?“ Oni trije odgovore mirno, da nič. To pa se je zdelo Kočevjarjem že odveč. Planili so kakor besni nad one tri. Ti se jim pa v bran postavijo. Ko vidita dva, da nič ne morejo opraviti, pobegneta hitro in tako odneseta zdravo kožo. Na ostalega pa planjo vsi Kočevjarji ter ga obkolijo. Neso jim pa zadostovale le pesti, ampak kar z noži ga začno dregati. Zadali so mu velike nevarnih ran, posebno na trebuhu. Revež jel je klicati na pomoč, ter je takoj na mestu v lastni krvi obležal. Na krič priteko ljudje z Derske na pomoč. Kočevjarji, videvši tega krvaveti in ljudi iz vasi, pobegnili so na vse strani. Brez zavesti najdejo ranjenca, po hrbtu, glavi in trebuhu oklanega, v cestnem grabnu. Nemudoma pošljejo po duhovna, ki ga je v sv. olje djal. Mej tem bilo je tudi pri-stojnej oblasti to zločinstvo naznanjeno, in ta je takoj poslala komisijon. Zdravniki, ki so ga pre-gledali, izrazili so se, da je silno nevarno ranjen. Vranica in jetra so mu z nožem prebodena. Vsled velike izgube krvi je v jako nevarnem stanju, že dva dni leži v nezavesti. Zločincev sicer še neso dobili, ni pa dvojbe, da bi pravici odšli. Še tisto uro hi-tela sta dva žandarja za njimi. Danes ni še čuti, da bi jih bili prejeli.

— Zakaj ne voziš dalje? vprašal sem voznika z veliko nepotrpežljivostjo.

— Da, kaj čem voziti, odgovoril je in zlezel s kozla: ne vem kam, poti ni, in megla je okrog in okrog.

In jel sem ga oštevat, Saveljič se je pa po-tegnil zaup: Zakaj pa me neste poslušali, rekel je jezen: ko bi se bili vrnili v gostilnico, pili bi čaj, počivali do jutra, burja bi se polehla, in šli bi dalje. Kam naj hitimo? Ali mari na svatbo? Saveljič imel je prav. Nič se ni dalo storiti. Sneg se je tako valil. Okoli voza vzdigoval se je zamet. Konji so stali in povešali glave in trepetali. Saveljič je mrmral; jaz sem pogledoval na vse strani, nadejaje se opaziti kje kako bivališče ali pot, a ničesar ne-sem mogel razločiti razen temnega kroženja pada-jočega snega... Na jedenkrat zagledam nekaj črnega.

— Hoj voznik! zaklical sem: Poglej, kaj je tam le črnega?

Voznik jel se je ozirati okrog.

— E, Bog ve, gospod, rekel je in usedel se na svoje mesto: voz ni, drevo ne, vidi se, da se premiče. Mora biti ali volk ali človek.

Velel sem voziti proti neznanemu predmetu, kateri se je začel gibati proti nam. Čez dve minuti sešli smo se s človekom.

— Hej, dobri človek! zaklical je voznik: povej nam, ali veš, kje je pot?

— Pot je tukaj; jaz stojim na trdeji zemlji, odgovoril je prišlec: A kaj se če.

— Poslušaj, možiček, rekel sem mu: ali poznaš ta kraj? Ali hočeš peljati mene do prenočišča?

— Ta kraj mi je prav dobro znan, odgovoril je prišlec: slava Bogu, prehodil sem ga že vse križem. A, glej kakšno je vreme: ko se jedenkrat zgubiš s poti... Bolje je, če ostanemo in počakamo, morda utihne burja in se zjasni nebo, potem pa najdemo pot po zvezdah.

Njegova hladnokrvnost dala mi je pogum. Jaz sem bil že sklenil, udati se božjej volji, prenočiti sredi stepe, kar prisede urno prišlec k vozniku in mu reče:

— Slava Bogu, selo ni daleč; obrni na desno in vozi.

— A čemu mi voziti na desno? vprašal je voz-nik nejevoljen.

— Res, čemu neki, rekel sem mu: po čem pa sodite, da je blizu selo.

— Po tem, da je veter potegnil od tam, od-govoril je tujec: in sapa smrdela je po dimu.

Čudil sem se tenkim njegovim čutom. Ukazal sem vozniku pognati. Konji so težko stopali po de-belem snegu. Voz se je zdaj vzdignil na zamet, zdaj zopet pogreznil v jarek, zdaj nagnil se na jedno, zdaj na drugo stran. Ta voznja bila je podobna plavanju ladje po razburjenem morji. Saveljič je vzdihoval in vedno butal ob mene, zavil sem se v kožuh in za-dremal, truden od viharja in gibajoče se voznje.

Ko sem zadremal, imel sem čudne sanje, v katerih še zdaj vidim nekaj preroškega, ako primer-jam z njimi svoje življenje. Upam, da mi tega ne zameri nikdo, ker ve vsak sam, kako je človek podvržen vražam, naj še tako prezira predrazsodke.

Bil sem v tistem stanju, ko se dejstvitelnost zliiva s sanjami, in ustvarja nejasne podobe. Zdelo se mi je, da je še vedno razsajala burja, in mi smo brodili po pustinji... Kar zagledam vrata, in voz zavije na dvorišče domače hiše. Morila me je misel, da bi se oče ne raztogotil misleč, da ga nalašč nesem hotel ubogati. Nemiren skočil sem z

Sliši se, da so tudi v Krškem o priliki vojaške nabere se rekrutje mej sabo stepi in jednega potokli. Naj bi se že vendar jedenkrat spametovali naši krepki kmetski fantje in opustili to grdo, sramotno početje.

Kočeverji pa so pokazali svoj „heldenthum“, ki ga „die Wacht an der Kulpa“ tako silno opeva.

Iz Krškega 15. aprila. [Izv. dop.] Naše bralno društvo deluje že nekaj mesecev tako hvalevredno, da se skoro ne moremo dovolj pohvalno o njem izraziti. Pevski zbor in diletanti gledališki se tako trudijo, da je kaj. Zato pa so nam napravili že toliko prijetnih večerov. V nedeljo 22. t. m. bomo imeli pa še to izredno zabavo v društvu, da nam pevski zbor priredi celo koncert. Program tega večera mi sicer še ni došel v roke, a po vseh pripravah sodeč, bode jako zanimiv. Ker torej spreda še danes priobčiti ne morem, dovoljujem si samo naše občinstvo na to bodočo zabavo uljudno opozoriti, zlasti pa velja to zunanjim domoljubom v okolici krški.

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) daroval je občini Anhovi pri Kanalu na Goriškem 200 gold. za popravo mostu.

— (Ljubljanske mestne volitve.) K današnji volitvi v III. razredu prišlo je 147 volilcev. Izvoljena sta: Gosp. dr. **Josip Derč** s 145, gosp. **Anton Klein** s 144 glasovi. Nasproti tedaj 2, oziroma 3 glasi, katere smemo staviti na rovaš jednemu politično nasprotnemu članu volilne komisije in gg. kandidatoma. „Ljudska stranka“ ni dobila niti jednega glasu, in tako so se razkadile vse preprijetne sanje nemško-židovskih listov v prazen nič. Udeležitev smemo imenovati jako mnogobrojno, za našo stranko jako častno, kakor kaže naslednji primer: Leta 1874., ko se narodna stranka volitve ni udeleževala in je bilo v 3. razredu 314 volilcev, bilo je oddanih le 113 glasov in od teh dobil je Lassnik 112, dr. Steiner 79 glasov. Letos pa je v 3. razredu le 287 volilcev in akoravno so nemškutarji puško vrgli v kuruzo, kakor jim očita „Deutsche Wacht“, prišlo je vendar 147 volilcev, tedaj več nego polovica, in razkrojila sta se samo dva glasa. To je lep dokaz narodne discipline in politične zavednosti naših volilcev, ki so tako zadostili svojej meščanski in svojej narodnej dolžnosti. Zato jim iz srca kličemo: Slava!

— (Včerajšnja društvena beseda v ljubljanski Čitalnici) bila je dobro obiskana in jako povoljno izvršena. Spored ni bil predolg, vse točke pa srečno izbrane in zanimljive. Pevski zbor prednšal je lepo F. S. Vilharjevo skladbo „Zvezdo“, posvečeno g. S. Gregorčiču, v kateri se je posebno odlikoval g. Medena vedno krasni te-

nor, in Havlasovega „Črnogorca“ krepko in izborno, dasi je bil opaževati nedostatek srednjih glasov. Na glasoviru sta igrali gospici Malica in Anica Vičičevi tri muzikalne skladbe čveteroročno tako točno in gladko, da bi tega pri tako nežnej mladosti ne pričakovali in se mora p. n. starišem na tem uspehu le čestitati. Dra. B. Ipavca ljubka mešana čveterospeva: „Vse mine“ in „Občutki“ peli so: gospici Böhmová in Namretová in gg. Razinger in Valenta tako precizno in blagoglasno, da bi bili prav radi čuli ponavljanje, ker je tako petje vsekdar — užitek. V kvartetu za glasovir, gosli, violo in cello pokazali so g. Burgarell, Klein, Maier, Parma svojo izvežbanost in fin razum. Vse točke bile so živahnim olobravanjem in rokoploskom vzpriete. Po besedi pričel se je „mali“ ples, ki je trajal čez polu noč in bil jako živahen in zabaven.

— („Obrtnik“) bode naslov novemu, počenši s 1. dnem maja po jedenkrat na mesec izhajajočemu listu, ki bode zagovarjal in razpravljaj obrtnijske zadeve. O tem umestnem glasilu obrtnikov pri priliki kaj več.

— (V Maribor) kot c. kr. okrajni glavar premeščen je baron Hein iz Radgone, ter bode vodstvo glavarstva prevzel v 1. dan maja. O tem gospodu nam je toliko znanega, da slovenščine ni prav nič zmožen, pač pa je iskren pospeševatelj nemškega „Schulvereina“. Okrajno glavarstvo v Mariboru razen komisarja Kankovskega nema žive duše, ki bi znala slovenski. Kdor ima tedaj pri tem uradu kaj posla, mora nemški znati. To imenovanje, oziroma premeščenje nas prav drastično spomina na razmere v Dalmaciji, kjer se baje začelja germanizacija — ka-li?

— (Nemška kultura.) V Celji napravili so nemškutarji serenado pred spomenikom cesarja Jožefa. V isti večer pa je bilo v „Čitalnici“ par oken pobitih vsled kamenja, vrženega z ulice gori. Tako se slavi človekoljubni cesar Jožef!

— (Požar.) V soboto večer gorelo je na ljubljanskem barji. Včeraj dopoldne pa je gorel gozd za Kozlevjevim gradom, a bil kmalu pogašen.

— (Za novi pešpolk št. 87) mora letos dati: Celjsko mesto 45 (IV. razred 8), Celjska okolica 1893, Gornjigrad 332, Šoštanj 310, Slovenji Gradec in Marnberg 610, Konjice 543, Ptuj in Ormož 1570, Rogatec 331, Kozje 511, Brežice in Sevnica 676 lovincev.

— (Slovensko literarno društvo na Dunaji) ima v torek v 17. dan aprila meseca t. l. začeti o 8 uri zvečer svoj redni zbor. Spored: 1. Tajnikovo poročilo o poslednjem zborovanju; 2. O čarovnicah, čita g. M. Primožič; 3. Situacija. Lokal: Kaiser's Restauration III. Ungargasse 27. — V to zborovanje prijazno vabi ude in prijatelje društvu odbor.

voza in kaj vidim: mati čaka me na stopnicah z žalostnim obrazom. „Tiho“, rekla mi je: „oče je bolen na smrt, in želi posloviti se od tebe.“ Ves pobit in prestrašen šel sem za njo v spalnico. Kaj vidim: soba je slabo osvetljena; okrog postelje stoje ljudje z otožnimi obrazi. Tiho grem k postelji, mati odgrne zagrinjalo rekoč: „Andrej Petrovič, Peterček je prišel; vrnil se je, ko je slišal o tvojej bolezni; blagoslovi ga.“ Pal sem na kolena in pogledal bolnika. Kaj zagledam? ... Mesto mojega očeta leži v postelji mužik s črno brado, veselo me pogledujoč. Čudeč se obrnil sem se k materi in rekel: „Kaj to pomenja? To ni mogoče. Čemu hočem prositi tega moža blagoslova?“ — „Vse ravno Peterček“, odgovorila mi je mati, „ta je zdaj tvoj oče, poljubi mu roko in prosi ga blagoslova...“ Jaz se temu nesem udal. Takrat poskočil je mužik iz postelje in vzel sekiro, ki jo je imel na hrbtu in začel mahati na vse strani. Hotel sem bežati, a nesem mogel, soba bila je napolnena z mrtvimi trupli, spodtikal sem se ob trupla in bredel po krvi ... Strašni mužik me je laskavo nagovarjal: „Ne boj se, pojdi semkaj, da te blagoslovim...“ Groza, gnjus in strmenje so se me polotili ... To minuto sem se

prebudil; konji so stali; Saveljič držal me je za roko govoreč:

— Gospod, poidi z voza, priidi smo.

— Kam smo prišli? vprašal sem ga in mel si oči.

— V gostilnico. Gospod Bog poslal nam je pomoč in zadeli smo ravno ob plot. Hitro zlezi z voza, da se pogreješ.

Šel sem z voza, burja je še vedno razsajala, če tudi ne tako silno. Bila je tema, kakor v vreči. Gospodar vzprijel nas je pri vratih, v roki držeč svetilnico, in peljal nas je v gostilno, tesno, pa še precej čisto sobo; trska jo je osvetljevala. Na steni visela je puška in visoka kozaška kapa.

Gospodar, Jajčki kozak, bil je kakih šestdeset let star, a še krepak in pogumen. Saveljič prinesel je za mano omarico s čajem, poprosil ognja, da bi pripravil čaj, katerega še nikdar nesem bil tako potreben. Gospodar preskrbel je hitro, kar je bilo treba.

— Kje je kažipot? vprašal sem Saveljiča.

— Tukaj Vaše blagorodje, odgovoril mi je glas od zgoraj.

Pogledal sem na polico in zagledal črno brado in bliskajoče se oči.

Telegrama „Slovenskemu Narodu“:

Celje 16. aprila. Kmetiskih občin volitev v okrajni zastop celjski: Od 49 volilcev navzočnih 47, narodni kandidati so dobili 40 glasov, drugi glasovi so se cepili. Okrajni zastop celjski po izidu volitev šteje tedaj izmed 40 udov 17 odločnih narodnjakov.

Schwerin 15. aprila. Veliki vojvoda je danes dopoldne umrl.

Razne vesti.

* (Statistično.) Kakor je izračunal nek tržaški veščak v statistiki, g. R., bilo je po zadnjem ljudskem štetju v Trstu le 67.622 pravih Tržačanov, ki tukaj uživajo domovinske pravice, 53.987 takih avstrijskih podanikov, ki nima jo tukaj domovinskih pravic in 20.121 podanikov tujih držav, skupaj torej število tržaškega prebivalstva: 141.740. Po procentih je v Trstu 48% pravih Tržačanov, 37% drugih avstrijskih podanikov, in 15% inoancev, torej se še polovica vsega tržaškega prebivalstva ne more prište vati pravim Tržačanom. Maj temi pravimi Tržačani pa je po številjenji Italijanov samih, ki so utaknili polovico Slovencev v svojo statistično mavho, 26.035 Slovencev, pravih Tržačanov, ki imajo tukaj občinsko pravico in je tudi Nemcev ali Slovencev, ki so se kot uradniki zapisali mej Nemce in imajo tukaj domovinsko pravico, nad 4.500; po tem takem pridemo do sklepa, da je v Trstu pravih domačih Italijanov le 37.000, torej le 7000 več, nego Slovencev z Nemci in nemškutarji vred. Preudarimo, da so nam tržaški statistikarji pojedli več tisoč Slovencev in pridemo do sklepa, da Italijani prav za prav nima jo tudi gledé števila nič več pravic v Trstu nego Slovenci.

Meteorologično poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
13. aprila	7. zjutraj	730.44 mm.	+ 6.0° C	sl. jz.	obl.	0-10 mm.
	2. pop.	728.89 mm.	+ 11.2° C	z. bur.	obl.	dežja.
	9. zvečer	729.35 mm.	+ 5.7° C	sl. bur.	d. jas.	
14. aprila	7. zjutraj	729.64 mm.	+ 4.1° C	sl. bur.	obl.	0-00 mm.
	2. pop.	728.94 mm.	+ 9.6° C	z. vzh.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	730.41 mm.	+ 4.3° C	sl. sev.	d. jas.	
15. aprila	7. zjutraj	732.00 mm.	+ 3.2° C	brezv.	jas.	0-00 mm.
	2. pop.	732.19 mm.	+ 14.2° C	z. vzh.	jas.	
	9. zvečer	734.99 mm.	+ 6.7° C	z. vzh.	d. jas.	dežja.

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk je ostal od zadnjih dni precej nespremenjen; še vedno ista enakomerna razdelitev in oni neznatni razloček mej maksimum in minimum. Temperatura se je sicer za spoznanje vzdignila, vendar je bila še vedno podnormalna; posebnih ekstremov ni bilo nahajati nikjer; razločki mej maksimum in minimum komaj srednji. Vetrovi so postali zopet močnejši, sicer so bili pa precej spremenljivi; po največ krajih sta vendar še prevladovala vzhod in burja. Nebo zelo spremenljivo, največkrat še deloma jasno; vreme zelo nestanovitno, mesecu primerno, sem pa tja malo deževno.

— Gotovo si na pol zmrznel bratec?

— Kako bi me ne zeblo v samej raztrganej jopici! Imel sem ovčji kozuh, a čemu bi tajil, — zastavil sem ga včeraj pri oštirji, mraz ni bil še tako velik.

V sobo prišel je gospodar s kipečim samovarom; ponudil sem našemu kažipotu čašo čaja, in mužik zlezel je s police. Njegova postava bila je znamenita. Moral je imeti kakih štirideset let, bil je srednje velikosti, suh in širokopleč. Njegova črna brada začeljala je siveti sem ter tja. Njegov obraz bil je še dosti lep, samo videla se je na njem lo-kavost. Lase imel je krog in krog kratko postrizene, na sebi je pa nosil raztrgano jopo in tatarske hlače. Podal sem mu čaja; pokusil ga je in se grdo skremžil. „Vaše blagorodje, prosim Vas ... ukažite prinesiti mi kozarec vina; čaj ni kozaška pijača“. Z veseljem spolnil sem mu željo. Krčmar vzel je kozarec in steklenico iz omare in pristopil k njemu: „Oho! rekel je: Zopet si v našem okraji; od kod te je Bog prinesel?“ Moj kažipot je pomenljivo pomignil in odgovoril s prislovico: „Po vrtu sem letal in konoplje kleva; stara baba vrgla je kamen za mano, a zadela me ni, — no kaj pa ti?“ (Dalje prih.)

Dunajska borza

dné 16. aprila.

(izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld.	30	kr.
Srebrna renta	78	90	"
Zlata renta	98	15	"
5% marcna renta	93	10	"
Akcije narodne banke	834	—	"
Kreditne akcije	315	—	"
London	119	65	"
Srebro	—	—	"
Napol.	9	48 1/2	"
C. kr. cekini	5	64	"
Nemške marke	58	50	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	119	"
Državne srečke iz l. 1864	100	167	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta	98	15	"
Ogrska zlata renta 6%	120	30	"
" " papirna renta 5%	90	05	"
" " papirna renta 5%	88	10	"
5% štaterske zemljišč. odvez. oblig.	103	—	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	113	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	25	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	60	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	—	"
Kreditne srečke	100 gld.	173	"
Rudolfove srečke	10	19	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	117	"
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	225	"

Zahvala.

Iskreno se zahvaljujemo za obile izkaze sočutja ob smrti naše predrage matere

Josipine Terdina,

za mnoge darovane vence ter za mnogobrojno udeležitev pogrebne sprejeme, posebno pa muškemu zboru philharmonične družbe za njega gniljivi spev pri blagoslovljenji.

(244)

Žalujoči ostali.

Janez Majdič,

žitni kupec v Kranji, (218—3)

se priporoča za naročbo izvrstnega

dovškega mavca (Lengenfeldergips),

s katerim je za več let preskrbljen.

Deželna
Rogaška
slatina.

Uspešni lek za želodčne bolezni. Naj-prijetnejša hladilna pijača. V znanih originalnih in novih elegantnih Bordeaux-steklenicah po 1 in 1/2 litra. Dobiva se v vseh večjih prodajalnicah in restavracijah. Glavna zaloga pri gg. bratih Mayer na Dunaji, Josipu Hoffmann-u v Budapešti, Ertl-u & Krepesch-u v Gradcu in pri vodstvu v Slatini. (109—3)

Št. 18.884.

(241—1)

Razglas.

V torek 24. t. m., to je v dan sv. Jurja t. l. popoldne ob 3. uri bo mestni magistrat svoja zemljišča v Škofelci poleg Žegnanega Studenca, in sicer tik dolenske ceste ležeči gojzd in v bližini tega gojzda ležeče senožeti po očitnej dražbi v last prodal.

K tej dražbi vabijo se kupci z dostavkom, da se bo dražba pričela ob določeni uri na mestu zemljišč v Škofelci s prodajo gojzda in nadaljevala s prodajo senožetij.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 6. aprila 1883.

Za župana: Perona.

Št. 2126.

(240—1)

Razpis službe.

V deželnej prisilnej delalnici v Ljubljani izpraznjena je služba upravnika s plačo letnih 1200 gld., z naravnim stanovanjem, z užitkom odstotkov od fabriškega zaslužka in s pravico do 4 v pokojnino neštevnih petletnic po 100 gld.

Prositelji za to službo naj svoje z dokazili o svoji starosti, stanu, oziroma številu otrok, o dovršenih študijah, slučajno o posebnih sposobnostih, o dosedanjem službovanju in o znanju jezikov — po svoji službeni poti

do 15. maja 1883

deželnemu odboru kranjskemu pošljejo.

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, dné 13. aprila 1883.

Deželni glavar: Thurn.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Prodajalnica št. 30

v Slonovih ulicah v Ljubljani,

pripravna za različna podjetja, se pod ugodnimi pogoji tako prodaja in izroči dotičnemu kupcu. Natančneje se izve pri posestnici v istej prodajalnici. (184—4)

JOŽE RIBIČ,

Stari trg št. 34 v Ljubljani,

prodaje

(219—2)

muzikalno orodje

vsake vrste

Piccola na 4 zmeti ali zaklopnice 4 gld., na 6 zmeti 6 gld.
Flavta na 4 zmeti 5 gld., na 6 zmeti 6 gld., na 8 zmeti 10 gld., na 10 zmeti 14 gld.
Dis-Es-klarinet na 5 zmeti 6 gld., na 8 zmeti 8 gld., na 10 zmeti 12 gld., na 12 zmeti 16 gld.
C-klarinet na 6 zmeti 6 gld., na 8 zmeti 10 gld.
B-klarinet na 6 zmeti 7 gld., na 8 zmeti 10 gld., na 10 zmeti 16 gld.
Poštni rog 3krat zaviti 2 gld., 4krat zaviti 2 gld. 50 kr.
Požarni rog male vrste 5 gld., velike vrste 6 gld.
Vojaška trompeta 6 gld.
G ali F-trompeta z mašino 12 gld.; z mašino na valjček 20 gld.
C-flügelhorn 12 gld.; z mašino na valjček 20 gld.
B-waldhorn z mašino 18 gld.; z mašino na valjček 24 gld.
Bas-flügelhorn 25 gld.; z mašino na valjček 36 gld.
3/4 bombardon F 34 gld.; 1/2 bombardon F 40 gld.
Gosli po 3, 4, 5, 6, 10, 15, 20 gld.
Lok za gosli po 80 kr., 1 gld., 1 gld. 50 kr., 2 gld. do 2 gld. 50 kr.
Kitare po 5, 6, 8 gld.; kitare z mašino po 12 gld.
Citre z 31 strunami po 10, 12, 15 do 20 gld.
Citre palisandrove po 25, 30, 40 do 50 gld.
Mali boben po 15, 20 gld.
Veliki boben 20, 30 gld.
Pokrivače po 12, 16 do 20 gld.
Harmonike po 2, 3, 4, 5, 6 do 8 gld.; z 2 vrstami po 12 do 16 gld.; s 3 vrstami po 20 do 25 gld.
Strune za gosli, bas, citre, kitare, čelo in tamburico.

NAJBOLJŠI

PAPIR ZA CIGARETE
JE
LE HOUBLON

Francoski fabrikat.

PRED PONAREJANJEM SE SVARI!!!

Pravi je ta papir za cigarete samo tedaj, če ima vsak list znamko **LE HOUBLON** in vsak karton nosi varstveno znamko in signaturo.

Cawley & Henry
Propriété du Brevet

CAWLEY & HENRY, les seuls Fabrikanten, PARIS

(191—1)

V Cérknici

je prostovoljno, na tri mesečne plačilne obroke na prodaj

lepo posestvo,

obstoječe iz 1/4 zemlje grunta, dobrih njiv in lepih travnikov s pašnimi pravicami in s pravico do cerkvenih „partov“, čedno, z opeko krito, leta 1852 izdelano hišo s prostori za krmo, kupčijo ali obrtnijo sposobnimi, z obokano kletjo, kuhinjo, hlevom in skednjem ali šupo.

To posestvo, katero je tudi brez dolga, je tikoma okrajne ceste na najbolj živahnem kraju trga. Kdor name-rava biti kupec, naj se pismeno ali ustmeno oglasi pri **Andreju Hren-u v Cerknici** do sobote 21. t. m. ali pa v soboto dopoldne, ko bo zadnji dan prodaje. (243—1)

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnjenje, kislo podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezni na vrtnici, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar **C. Brady**, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajske cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešernovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno besedo: **Echte Mariazeller Magentropfen** — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljenost varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nima-jo teh znakov istinitosti, naj se zavrzajo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajni takoj n-oznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (148—84)

Dr. Schmidt-ov

prilep za kurja očesa

uporablja se že več desetletij kot gotovo uspešno in brez bolečine delujoče sredstvo za odpravo kurjih oces.

Uspeh tega po dr. Schmidt-u izumljenega prilepa za kurja očesa je skoro nepričakovan, ker se more po večkratni uporabi vsako kurje oko odstraniti brez kake operacije. Cena jedne škateljci s 15 prilepkami in rožnim diletom za izpulitev kurjih oces je

23 kr. a. v.

Glavna zaloga v **Gloggnitz-i** na Nižavstrijskem v **Julija Bittner-ja** lekarni.

NB. Pri nakupovanju tega preparata naj p. n. občinstvo blagovoli paziti na to, da ima vsaka škateljca na zunanjem zavoji tu natisnjeno znamko.

Varstvena znamka.

in šumenju po ušesih.

Dr. Behr-ov živčni ekstrakt uporablja se samo površ života. — Cena jedne steklenice s točnim navodom uporabe **70 kr. a. v.**

Glavna zaloga za razpošiljatev: **Gloggnitz**, Nižavstrijsko, v **lekarni Julija Bittner-ja**.

NB. Pri nakupovanju tega preparata naj p. n. občinstvo blagovito pazi na to, da ima vsaka steklenica na svojem zavitku natisnjeno poleg stojčjo znamko.

Dr. Schmidt-ovi prilepi za kurja očesa in **dr. Behr-ov živčni ekstrakt** dobivajo se v **Ljubljani** pri **J. Svobodi**, lekarnarji in **J. pl. Trnkoczy-ji**, lekarnarji, kakor tudi po mnogih lekarnah v Kranjskeji. (193—3)

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.